یادداشت روز

یک روال مرسوم و وظیفه مجلس

خرداد ۱۳۹۸ که دیگر تشت بی‌خاصیتی برجام مدت‌ها بود از پشت‌بام افتاده بود؛ بانیان برجام برای فرار از پاسخگویی پشت رهبر انقلاب پنهان می‌شدند و تصویب برجام را به رهبری نسبت می‌دادند. همین اتفاق موضوع سؤال یکی از دانشجویان در دیدار با رهبری شد و ایشان در پاسخ فرمودند: «یکی از دوستان گفتند تصویب برجام را به رهبری نسبت داده‌اند؛ خُب بله، امّا شـــما که چشم دارید، ماشاءالله هوش دارید، همه چیز را می‌فهمید! آن نامه‌ای را که من نوشتم نگاه کنید، ببینید تصویب چه جوری است؛ شرایطی ذکر شده که در این صورت این [توافق] تصویب می‌شود... بنابراین نه، برجام را به آن صورتی که عمل شد و محقّق شد، بنده خیلی اعتقادی نداشتم.»

البته اصلا جای تعجب نبود چون بانیان برجام پیش از آنکه از رهبری برای برجام مایه بگذارند؛ از «آفریدگار جهان» هم برای برجام خرج کرده بودند! حسن روحانی، بهمن ۱۳۹۴ در مراسم تجلیل از دست‌اندرکاران برجام گفته بود: «به ما می‌گویند برجام که [منعقد] شـــد، دولت برای مردم رفاه بیاورد. مگـــر ما برجام آوردیم؟... برجام را خدا آورد... همان خدا هم برای این ملت سربلندی بیشتر و رفاه بیشتر خواهد آورد.»

حـــالا اما در ایام انتخاب و رأی اعتماد به کابینه چهاردهم ظاهرا ترفند ناجوانمردانه خرج کردن از رهبر انقلاب خیلی زودتر از گذشته مورد استفاده قرار گرفته و ادعا می‌شـــود رئیس‌جمهور جدید همه وزرای کابینه‌اش را با هماهنگی رهبر انقلاب انتخاب کرده است.

این ادعا البته مســـبوق به سابقه است. شـــاید برای اولین بار مرحوم حجت‌الاســـلام اکبر هاشمی رفســـنجانی بود که ســـال‌ها پس از پایان ریاست‌جمهوری‌اش چنین ادعایی را مطرح کرد. آقای هاشمی در مقدمه‌ای که ۳۰ شهریور ۱۳۹۰ برای کتاب خاطرات سال ۱۳۶۸ خود نوشته بود؛ مدعی شد: «در روز ۸ مرداد مذاکره با رهبری به نتیجه رسید و اسامی و مسئولیت تمامی اعضای کابینه با توافق کامل با خط ایشان نوشته شد.» این ادعا از سوی آقای هاشمی در حالی مطرح شد که در صفحات بعدی کتاب خاطرات‌شان و در خاطرات مربوط به ۸ مرداد ۱۳۶۸ که قاعدتا در همان زمان و با جزئیات بیشتر به نگارش درآمده، این ادعا جور دیگری آمده است و آقای هاشمی صرفا از هم‌نظر بودن خودشـــان با رهبری در انتخاب وزرا خبر داده‌اند. این «وحدت نظر» در سال ۱۳۶۸ با توجه به ارتباط نزدیک آقای هاشمی با رهبر انقلاب در آن سال‌ها اصلا پدیده‌ای دور از انتظار نبود. اما با این حال نام برخی افراد در کابینه اول آقای هاشـــمی مانند «عبدالله نوری» در وزارت کشور و «محمد خاتمی» در وزارت فرهنگ و ارشاد که تفاوت دیدگاه قابل توجهی با رهبر انقلاب داشتند نشان می‌دهد لزوما همه افراد کابینه مورد تأیید رهبری نبوده‌اند. اتفاقا مرحوم هاشمی در خاطرات همان سال خود به اختلاف نظر آنها با رهبر انقلاب اشاره کرده‌اند. آقای هاشمی در خاطرات خود برای تشکیل کابینه دوم‌شـــان نیز به یک توافق کلی با رهبری آن هم به صورت تلفنی در ۱۴ مرداد ۱۳۷۲ اشـــاره می‌کنند و تغییرات ایجاد شده را عمدتا به دلیل مراعات حال مجلس اعلام می‌کند. مجلس در مجموع از کابینه اول و دوم مرحوم هاشمی به یک نفر رأی اعتماد نداد.

۲۸ مرداد ۱۳۷۶ در جلسه رأی اعتماد مجلس به دولت هفتم؛ «محمد خاتمی» رئیس‌جمهور وقت در سخنان خود برای دفاع از کابینه پیشنهادی‌اش، رهبر انقلاب را در کنار مرحوم هاشمی، نمایندگان مجلس و... از افراد طرف مشـــورت خود برای انتخاب کابینه نام برد و از چیزی فراتر از مشورت کلی خبر نداد. اگرچه حجت‌الاسلام هاشمی در خاطرات سال ۱۳۷۶ خود به بحث و تبادل نظر برای انتخاب وزیر اطلاعات میان محمد خاتمی و رهبر انقلاب اشاره می‌کند. آن زمان میزان فاصله وزیران پیشنهادی آقای خاتمی با دیدگاه‌های رهبر انقلاب بر همه ناظران سیاسی آشکار بود. و البته مجلس به همه وزیران پیشنهادی آقای خاتمی در دو کابینه اول و دوم ایشان رأی اعتماد داد.

سال ۱۳۸۸ در جریان معرفی کابینه دوم محمود احمدی‌نژاد به مجلس شورای اســـلامی، یکی از اعضای هیئت‌رئیســـه مجلس از لزوم مشورت رئیس‌جمهور با رهبر انقلاب مشـــخصا برای وزیرانی مانند وزیر اطلاعات، امور خارجه، دفاع، کشـــور و فرهنگ خبر داد. با این حال مجلس به وظیفه خود برای بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی عمل کرد و مجموعا به هفت نفر از گزینه‌های پیشنهادی محمود احمدی‌نژاد در دو کابینه اول و دوم او رأی اعتماد نداد.

اما در تابستان ۱۳۹۶ وقتی حسن روحانی برای بار دوم به ریاست جمهوری رسید؛ شایعاتی مبنی بر «انتخاب تک‌تک اعضای کابینه با نظر رهبر انقلاب» توسط یک جریان خبری خاص در داخل کشور منتشر شد که مورد استقبال رسانه‌های بیگانه نیز قرار گرفت. این بار با توجه به حجم شایعات منتشر شده و اخبار خلاف واقع، دفتر حفظ و نشر آثار رهبر انقلاب با انتشار مطلبی واکنش نشان داد: «رویه ثابت در همه دولت‌ها، هماهنگی با رهبری در انتخاب وزیران دفاع، امور خارجه و اطلاعات بوده است، و این هم، حسب تکالیفی است که در قانون اساسی برای رهبری در امور سیاست خارجی و دفاعی- امنیتی تعیین شده است... [رهبری] درخصوص اکثریت کابینه نیز در همه ادوار تا آنجا که از سوابق امر بر می‌آید نظری ابراز نمی‌کنند.» این متن اضافه کرده بود اگرچه رهبر انقلاب نسبت به وزارتخانه‌های علوم، فرهنگ و آموزش و پرورش حساس هستند اما در انتخاب وزیران آنها ورود نمی‌کنند. با این حساب رهبری فقط در انتخاب سه وزیر آن هم به شکلی سلبی، اظهارنظر می‌کردند و همچنان انتخاب با رئیس‌جمهور بود.

خاطرات منتشر شده حسن روحانی از آن زمان نیز همین رویه را تأیید می‌کند. آقای روحانی در خاطراتش آورده است که افرادی مثل محمدجواد ظریف برای وزارت خارجه و عبدالرضا رحمانی فضلی برای وزارت کشـــور جزو اولین انتخاب‌های او برای کابینه بودند و رهبر انقلاب با هیچ‌کدام از آنها مخالفتی نکردند. آن‌طور که از خاطرات آقای روحانی برمی‌آید رهبر انقلاب حتی در مواردی علی‌رغم مخالفت با گزینه‌ای، چنانچه رئیس‌جمهور بر آن اصرار کند؛ مانع از انتخاب نمی‌شوند. مجلس در مجموع دو کابینه اول و دوم آقای روحانی به ۴ وزیر پیشنهادی ایشان رأی اعتماد نداد.

بر این اساس صحبت آقای پزشکیان در گفت‌وگو با رسانه دفتر حفظ و نشر آثار مقام معظم رهبری پیرامون نحوه انتخاب اعضای کابینه که فرمودند: «در آخر، طبیعتاً خدمت مقام معظم رهبری خواهیم رفت و با هماهنگی و مشورت با ایشان به یک جمع‌بندی نهائی خواهیم رسید که این‌ها را بتوانیم معرّفی کنیم.» و در ادامه اظهارات معاونت امور مجلس ایشان مبنی بر: «رئیس‌جمهور محترم به صراحت اعـــلام کرده‌اند که اعضای هیئت وزیران را با نظر رهبر معظم انقلاب و تأیید ایشان معرفی خواهند کرد.» بیان همین روال مرسوم و طبیعی است که در دولت‌های گذشته سابقه داشته و به معنای ورود فعالانه و با جزئیات رهبر انقلاب در تعیین یکایک افراد کابینه آقای پزشکیان نیست.

با این حال به نظر می‌رسد همان جریان رسانه‌ای که در سال ۱۳۹۶ با خرج کردن از رهبری در ســـاخت و ساز شایعات برای دستیابی به منافعش فعال بود؛ حالا دوباره مشغول به کار شده است. توجه به این نکته ضروری است که معاون اول، معاون اجرائی، معاون امور پارلمانی، معاون امور زنان و رئیس‌دفتر رئیس‌جمهور همگی انتخاب‌های شخص آقای پزشکیان بوده‌اند که یا به‌واسطه شناخت شخصی و یا به توصیه جریان‌های سیاسی همسویش پذیرفته شده‌اند. همچنین آقای پزشکیان شورایی موسوم به «شورای راهبری» برای انتخاب وزرای خود راه‌اندازی کرد که طبق ادعای محمدجواد ظریف به عنوان رئیس این شورا: «از نوزده وزیری که معرفی شدند، سه نفر نامزد نخست، ۶ نفر نامزد دوم یا سوم و یک نفر نامزد پنجم کمیته‌ها و یا شورای راهبری بودند.» و وزرای دیگر مثل وزیر کشور نیز طبق سخنان محمدجعفر قائم‌پناه، معاون اجرائی رئیس‌جمهور انتخاب شخص آقای پزشکیان بوده‌اند. بنابراین کابینه چهاردهم، کابینه‌ای اســـت که مسعود پزشکیان یا شخصا و یا از طریق ساز و کارهای مورد تأییدش مانند «شورای راهبری» برای خود انتخاب کرده است.

اتفاقا با توجه به نقش ۶۰ درصدی «شورای راهبری» در تعیین وزیران کابینه چهاردهم؛ بررسی صلاحیت وزیران در مجلس باید جدی گرفته شود. تعداد قابل توجهی از اعضای «شورای راهبری» افرادی بدسابقه و محکومان امنیتی بودند که برای فعالیت در پایین‌ترین مناصب دولتی صلاحیت نداشتند اما متأسفانه در انتخاب بالاترین مناصب دولتی صاحب نفوذ شدند! اعضای بدسابقه این شورا به دلیل اقدامات‌شان علیه جمهوری اسلامی طی سال‌های گذشته مجموعا به بیش از ۲۶ سال زندان محکوم شده‌اند و لازم است این سؤال را از خود بپرسیم که در کدام نقطه از جهان افرادی که به دلیل اقدام علیه یک نظام سیاسی مجموعا به بیش از ۲۶ سال زندان محکوم می‌شوند؛ مدتی بعد ۶۰ درصد وزیران همان نظام سیاسی را تعیین می‌کنند؟!

مجلس شورای اســـلامی وظیفه‌ای جدی برای بررسی صلاحیت‌ها بر عهده دارد. رهبر انقلاب در دیدار با آنها حداقل ۱۲ شـــرط برای یک وزیر کارآمد برشمردند و اکنون نوبت نمایندگان مجلس است تا با تطبیق سابقه و کارنامه وزیران پیشنهادی با شروط رهبری، پایبندی خود را به رهنمودهای ایشان نشان دهند.

سید محمدعماد اعرابی

کیهان بررسی می‌کند

حذف زاویه‌دارها، لازمه وفاق ملی و بزرگ‌ترین کمک مجلس به رئیس‌جمهور

سرویس سیاسی-

با پایان بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی پزشکیان، پرونده رای اعتماد به وزرا بســـته شده و از فردا دولت چهاردهم به شـــکل رســـمی فعالیت اجرائی خود را آغاز خواهد کرد، عملکرد مجلس در حوزه وزرای پیشنهادی یکی از اساسی‌ترین موضوعاتی است که قضاوت مردم در قبال مجلس دوازدهم را مشخص می‌سازد.

دولت چهاردهم در شرایطی روی کار آمد که کشـــور با نزدیک به ســـه ســـال مدیریت جهادی و بدون چالش شـــهید رئیســـی از بحران‌آفرینی‌های دهه ۹۰ عبور کرده و به آرامشی نسبی رسیده است.

نمود این آرامش را نیز می‌توان در گذر بدون چالش کشور از واقعه شهادت و فقدان رئیس‌جمهور شـــهید آیت‌الله رئیسی و همچنین برگزاری انتخابات زودهنگام در کمتر از ۵۰ روز دید.

تایید صلاحیت و به تبع آن پیروزی مسعود پزشکیان در انتخابات چهاردهم ریاست جمهوری به‌خوبی کذب گزاره شـــیطنت‌آمیز و رذیلانه خالص‌سازی که از سوی مدعیان اصلاحات و برخی غافلان در داخل کشور مطرح می‌شد را نشان داده و پویایی سیاسی کشور در فاصله کمتر از ۲ ماه از شهادت و فقدان رئیس‌جمهور را به رخ جهانیان کشید.

با پیروزی پزشـــکیان در انتخابات بـــا حدود ۱۶ میلیون و ۴۰۰ هزار رای و کسب۲۶ درصد آرا واجدین شرایط، مدعیان اصلاحات با تلقی اشـــتباه از شرایط سریعا با تمامیت‌خواهی به دنبال قلع و قمع تمامی مخالفین خود شدند.

آنان در کنار این مسئله با سازوکار مبهم شورای راهبری سعی بر تحمیل افـــراد مورد نظر خود بر پزشـــکیان و مصادره و کنترل کردن رئیس‌جمهور داشته و دارند. بررسی عوامل پیروزی پزشکیان نشانگر این است که مدعیان اصلاحات و امیرکبیرهای خودخوانده، تاثیـــر بســـزایی در ۱۶۴۰۰۰۰۰ رای پزشکیان نداشته و عمده رای‌دهندگان به وی نه به دلیل حمایت‌های مدعیان اصلاحات که به‌خاطر مسعود پزشکیان رای داده‌اند.

مدعیان اصلاحات هیچ سبد رای مشخصی را برای پزشکیان به ارمغان نیـــاورده و بالطبع هیـــچ منتی نیز بر رئیس‌جمهور نمی‌توانند داشته باشند.

آنان بـــا آگاهی به ورشکســـتگی سیاسی و نمره مردودیشان در چشمان ملت ایران سعی بر استفاده از پزشکیان به عنوان پلی برای بازگشـــت به سپهر سیاســـی ایـــران دارند و بـــا مقاومت رئیس‌جمهور در برابر خواسته‌هایشان به‌ســـرعت و در کمتر از یک ماه پس از پیروزی وی، اقدام به نقد پزشکیان کردند.

مدعیان اصلاحات در سومین قدم از پازلی کـــه در راه قدرت‌طلبی خود به واســـطه دولـــت چهاردهم طراحی کرده‌اند، با فشار شدید بر رئیس‌جمهور، برخی از افراد که کارنامه مردودی را در تاریخ سیاســـی و عرصه اجرائی کشور داشته‌اند با استفاده از سازوکار رانتی و مبهم شورای راهبری و دیگر روش‌های ممکن در لیســـت وزرای پیشنهادی گنجاندند.

این طیف در قدم بعد با سوءاستفاده از کلیدواژه وفاق ملی که در ســـخنان رئیس‌جمهـــور محترم تجلـــی یافته است، لابی بسیار سنگین، جنگ روانی پرفشار و هجمه رسانه‌ای هماهنگی را برای وادارســـازی مجلس و نمایندگان ملت به تســـلیم شدن در برابر مطامع و خواسته‌های آنان به راه انداخته‌اند.

در همین راستا، مدعیان اصلاحات، روزنامه‌های زنجیره‌ای و ورشکستگان و نوابغ خودخوانـــده دولت روحانی، با دوگانه‌ســـازی و ارزش‌گذاری دروغین وفـــاق ملی را منوط به رای مجلس به تمام کابینه و هرگونه استقلال مجلس در برابر این فشارها را به عنوان ضدیت با منافع ملی و وفاق ملی تعریف می‌کنند.

در کنار این راهبرد که در ضدیت تمام به اصـــل تفکیک قوا و همچنین اســـتقلال نهاد قانونگذاری قرار دارد، مدعیان اصلاحـــات و دیگر گروه‌های تمامیت‌خواه با انتشار دروغ نظر مثبت رهبـــری درباره کل کابینـــه و توصیه ایشـــان به رای اعتماد به کل کابینه، سعی بر این دارند که مجلس را علاوه بر اتهـــام ضدیت با منافع ملی به ضدیت با ولایت فقیه نیز متهم کرده و از این رهگذر نمایندگان را از هرگونه مخالفتی با افرادی که ســـوابق مردودی در فتنه ۸۸، وقایع مجلس ششـــم و همچنین در کارنامـــه اجرائی خود دارند برحذر داشته و بترسانند.

اکنون همه چشم‌ها خیره به رای نمایندگان ملـــت و همچنین عملکرد مجلس در برابر برخی از افرادی است که امروز با فشـــار مدعیان اصلاحات و همچنین خـــود امیرکبیرپندارهای دولت روحانی به عنوان وزیر پیشنهادی معرفی شده‌اند ولی بارها ضدیت خود با مبانی انقلاب و نظام جمهوری اسلامی و همچنین ضدیت با اصول دموکراسی همچـــون احترام به رای ملت را زیر پا گذشته‌اند. مردم امروز بیش از هر زمان دیگـــری نمایندگان خود را در معرض آزمونی بزرگ می‌بینند، در یک طرف این آزمون بزرگ برای مجلس، افرادی هستند که کارنامه اجرائی خوبی نداشته و یا امروز گرچه سخن از تعهد خود به کلان طرح‌های کشـــور و رویکردهای کلی نظام در حوزه مسکن و شهرسازی، اقتصاد و سیاست خارجی و... به میان می‌آورند ولی سوابق آنها این شائبه را به‌وجود مـــی‌آورد که آنان این مواضع خوب را تنها برای رد شـــدن از ســـد مجلس شورای اسلامی عنوان می‌کنند.

در طرف دیگر نمایندگان ملت و رای آنان نسبت به کابینه پیشنهادی و به‌خصـــوص عملکرد مجلس در عدم اعتماد به افراد زاویه‌دار، حامیان فتنه ۸۸، صحنه‌گردانان بحران‌های مجلس ششم و گزینه‌هایی است که پیش از این در مناصب گذشـــته خود، ناتوانی و عدم شایستگی خود را نشان داده‌اند.

خواســـته اساســـی ملت ایران از مجلس شـــورای اســـلامی که نماد و مهم‌ترین مظهر مردم‌سالاری به‌شمار می‌آید، بیش از هر چیز و در راس همه مسائل حفظ استقلال مجلس با بررسی دقیق صلاحیت وزرا و عدم تســـلیم و مرعوب شدن در برابر سیاسی‌بازی‌ها، فشـــارهای رســـانه‌ای و لابی سنگین مدعیان اصلاحات به عنوان بزرگ‌ترین ناقضان وفاق ملی و دموکراسی در سال ۱۳۸۸ است. این اســـتقلال به معنی رای اعتماد به افراد شایسته در کابینه پیشـــنهادی پزشکیان و عدم واگذاری سرنوشـــت اداره بخش‌های کشور به افرادی است که یا اعتقاد قلبی به اصول مترقی انقلاب و نظام نداشته و یا نشان داده‌اند که شایستگی لازم را در تصدی منصب وزارت ندارند.

سردار نائینی:

زمان در اختیار ماست؛ سناریوهای پاسخ به صهیونیست‌ها یکسان نیست

سخنگوی ســـپاه پاسداران انقلاب اســـلامی گفت: زمان در اختیار ماست و ممکن است دوره انتظار پاسخ به ترور شهید هنیه طولانی شود، اما فعلا صهیونیست‌ها باید در بی‌تعادلی به‌ســـر ببرند. ممکن است پاسخ ایران هم تکرار عملیات‌های گذشته نباشد.

سردار علی‌محمد نائینی، در نشست خبری با تشریح اقدامات سپاه پاسداران در جریان راهپیمایی اربعین امســـال، اظهار کرد: امســـال اربعین حســـینی مصادف با شهادت ۴۰ هزار نفر در غزه است. اربعین هم نمایش رستاخیز حضور مردمی است که ســـالکانه و شورانگیز بر اساس مودت به اهل بیت حضور پیدا می‌کنند و نیز اربعین حرکتی تمدنی، ظلم‌ستیز، دفاع از مظلوم و حمایت از ملت مظلوم غزه است.

وی افزود: بخش عمده‌ای از خدمات در اربعیـــن، مردمی اســـت و عراقیان میزبانـــی آن بخش را برعهـــده دارند، اما ســـپاه پاســـداران هم بـــا همکاری ستاد اربعین و مسئولان عراقی افتخار و فرصـــت مغتنمـــی ایجاد کـــرد تا با همه ظرفیت و تـــوان به زائران اربعین خدمت کند.

به گزارش ایســـنا، سخنگوی سپاه پاســـداران تاکید کرد: این خدمات در شـــش مرز و در داخل عـــراق که نیاز به ارائه خدمات باشـــد انجام می‌شود. خدمـــات در حـــوزه تامیـــن امنیت، بهداشت و درمان، تامین آب و تغذیه، فرهنگـــی، تامین پارکینـــگ، احداث زائرســـرا، درمانـــگاه و ارائه خدمات به زائران خارجی که ترانزیتی هســـتند، انجام می‌شـــود. وی یادآور شد: سپاه با افزودن بیش از هزار دستگاه اتوبوس و مینی‌بوس در مســـیرهای تردد و ۲۰۰ دســـتگاه تریلی به ناوگان حمل‌ونقل اربعین بـــا هماهنگی با دســـتگاه‌ها و مسئولان عراقی کمک مؤثری در رفع برخی کمبودها داشته است.

ســـردار نائینی ادامـــه داد: نیروی هوافضا نیز خدماتی در انتقال زائران با ناوگان هوائی و نیز ارسال برخی اقلام را برعهده داشته است. دانشگاه بقیه‌الله هم به زائران در بخش درمانی خدمات می‌دهد. تامین تجهیزات و امکانات مورد نیاز موکب‌ها در مرزهای شـــش‌گانه و کمک به تجهیزات برخی مســـیرها به درخواســـت مســـئولان عراقی و ستاد مرکزی اربعین از دیگر اقدامات ســـپاه پاسداران است.

سخنگوی ســـپاه پاسداران گفت: راه‌انـــدازی ســـتاد اربعین ســـپاه در استان‌های مرزی و پشتیبانی امنیتی و خدماتی تحت مدیریت سپاه‌های استانی از دیگر اقدامات سپاه در این زمینه است.

وی تصریـــح کرد: بـــا هماهنگی صورت‌گرفته با طرف عراقی و بهره‌گیری از توان حشدالشـــعبی دغدغه‌ای برای امنیت راهپیمایی اربعین وجود ندارد.

سخنگوی سپاه پاسداران در پاسخ به این پرســـش که زمان پاســـخگویی ایران به خونخواهی ترور شـــهید هنیه چـــه زمان خواهـــد بود، اظهـــار کرد: رژیم صهیونیستی با ترور شهید هنیه دســـتاوردهایی تعیین کرده بود که به هیچ‌کدام نرســـید. دشمن فکر می‌کرد می‌تواند با این ترور ناکامی در دستیابی به اهـــداف را در میدان جبران کند اما برعکس جبهه مقاومت مقتدرتر شده اســـت. وی تاکید کـــرد: عزم جدی در پاســـخ به تعرض‌هـــای مختلف رژیم صهیونیستی وجود دارد و در حال حاضر هم مردمی که در سرزمین‌های اشغالی هســـتند در حال پرداخت هزینه‌های نتانیاهو در ترور شهید هنیه هستند.

ســـردار نائینی گفت: امروز رژیم صهیونیستی و سیاســـتمداران آمریکا شکست را در میدان نبرد در جبهه‌های مختلف جنگ پذیرفته است. وی یادآور شـــد: مردم ایران مردم هوشـــمندی هستند و می‌دانند فرماندهان نیروهای مسلح و ســـپاه پاسداران، سطوح عالی تصمیم‌گیـــری در اقدام و پاســـخ همه جوانب را می‌سنجند و تصمیم دقیق و حساب‌شده می‌گیرند و با اقدامات مؤثر محاسبات دشـــمن را تغییر می‌دهند. سخنگوی سپاه پاسداران تصریح کرد: زمان در اختیار ماســـت و ممکن است دوره انتظار این پاســـخ طولانی شود. فعلا صهیونیســـت‌ها باید در بی‌تعادلی به ســـر ببرند. ممکن است پاسخ ایران هم تکرار عملیات‌های گذشته نباشد.

خبر ویژه

تأیید نکردن افراد فاقد صلاحیت خدمت به پزشکیان است

نشـــریات زنجیره‌ای برخلاف نص صریح قانون اساســـی درباره احراز صلاحیت یکایک وزیران پیشنهادی می‌گویند مجلس باید به شکل مطلق و دربستی به کابینه پیشنهادی و به ویژه برخی افراد مسئله‌دار رای اعتماد بدهد وگرنه این اتفاق آزمون خوبی برای مجلس نیست!

در حالـــی که افرادی مانند ظفرقندی و میـــدری به اعتبار حمایت از فتنه‌هـــای ۱۳۸۸ و ۱۴۰۱ در معـــرض عدم رای اعتمـــاد نمایندگان قرار دارند و برخی دیگر نیز صلاحیت تخصصی و کاری‌شـــان زیر سؤال است، روزنامه هم‌میهن به قلم حمیدرضا جلایی‌پور نوشت: «اگر دکتر محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت، و دکتر احمد میدری، وزیر رفاه از سوی مجلس رای نیاورند، آزمون خوبی برای اعتبار مجلس نیست. زیرا: یکی از مشکلات عمومی کشور موضوع بهداشت و درمان بوده که زندگی اکثر ایرانیان با آن روبه‌روست. پزشکیان هم خبره‌ترین و شایسته‌ترین فرد، دکتر ظفرقندی را، برای این پســـت به مجلس معرفی کرده اســـت. ظفرقندی از ســـوی کمیســـیون بهداشت و درمان مجلس، اکثر انجمن‌های حرفه‌ای و درمانی کشور، هفت‌وزیر پیشین وزارت بهداشت مورد حمایت قرار گرفته است.

می‌تـــوان گفت اســـتثنائاً کل بدنه تخصصی و درمانی کشـــور حامی ظفرقندی شده‌اند که در تاریخ نیم‌قرن امر بی‌نظیری است. در عین حال، تعهدات ملی، دگرخواهانه و انســـانی ظفرقندی در طول جنگ تحمیلی، و در ارائه خدمات عمومی به مردم تحسین‌برانگیز بوده است. حال اگر چنین وزیری از ســـوی مجلس رای نیاورد، گویی مجلس ناخواسته می‌خواهد به مردم نشـــان دهد در برابر سرنوشت و تخصص مهم‌ترین وزارتخانه کشور ایستاده است که این رخداد مطلقاً در شأن مجلس نیست.

آزمون دوم در مورد دکتر میدری است. در حالی که کشور در ده سال گذشته، به‌خاطر تحریم‌ها و عوامل دیگر، ده میلیون بر فقرایش افزوده شده است و در حالی که از نظر اکثر متخصصان کشور میدری شخصیتی است که درباره راه‌های توسعه‌گرانه کاهش فقر هم «دانش» دارد و هم «تجربه عملی» دارد و چهار دهه پاکدســـتانه زندگی کرده اســـت و مغتنم اینکه پزشکیان او را به‌عنوان یکی از شایسته‌ترین افراد برای تصدی وزارت رفاه به مجلس معرفی کرده اســـت؛ بنابراین، عدم رای‌آوری میدری به معنای بی‌توجهی مجلس به فقر، تخصص و پاکدستی در جامعه محسوب می‌شود.

ضمناً رهبری در خطاب مستقیم به نمایندگان همین مجلس موفقیت دولت پزشکیان را در کاهش آلام مردم موفقیت همه دانسته‌اند و بیش از دو دهه اســـت که بر کاهش فقر، تبعیض و فساد تاکید دارند. روشن است تحقق چنین اهداف خطیری جز با مدیران شایســـته و پاکدســـت و مورد اعتماد بدنه جامعه میسر نیست.»

در همین حال احمد مازنی در مقاله دیگری در روزنامه اعتماد با عنوان «منتظر پاسخ مجلس به ندای وفاق ملی هستیم» نوشت: «دولت چهاردهم را دولت وفاق ملی نام نهادند. در دیدار اعضای هیئت‌رئیســـه فراکســـیون امید به دکتر عارف گفتم: اولاً پیش‌نیاز وفاق ملی، گفت‌وگوی ملی است، ثانیاً مراقب باشـــیم وفاق ملی، کارآمدی و هم‌افزایی کابینه را تحت‌الشعاع قرار ندهد. چون چهار سال دیگر مردم از دولت چهاردهم گزارش عملکرد می‌خواهند. و می‌خواهند شـــاهد اثرگذاری این عملکرد در زندگی فردی و اجتماعـــی خود باشـــند. فارغ از این مباحث اکنون کابینه پیشـــنهادی دکتر پزشـــکیان به مجلس معرفی شـــد و برنامه‌های هر یک از نامزدهای وزارت در کمیســـیون‌های تخصصی و در صحن علنی مجلس بررسی شد و مردم منتظر اعلام رأی مجلس هســـتند. روی ســـخن من با نمایندگان فراکسیون‌های مختلف مجلس است. کمترین انتظار از نمایندگان محترم مجلس در پاسخ به ندای وفاق ملی این است که به تمامی اعضای کابینه پیشنهادی رأی مثبت بدهند و راه را برای شکل‌گیری گفتمان وفاق ملی هموار کنند. مردم از دعواهای بی‌حاصل خســـته شده‌اند و منتظر شنیدن صدای وحدت و همدلی هستند».

درباره این دو تحلیل گفتنی است: اولاً هر وزیر پیشنهادی همان‌گونه که ممکن است حامیانی داشته باشد، منتقدانی هم دارد. افراد پیشنهادی از آســـمان که نازل نشـــده‌اند. هم باید برنامه مرتبط با حوزه وزارتی ارائه کنند و هم کارنامه مدیریتی و سیاسی آنها شایستگی‌شان را نشان بدهد. آقای ظفرقندی متاسفانه در دوره‌ای که تصور نمی‌کرده روزی ممکن است نامزد وزارت شده، بارها دست خود را رو کرده و مانند پادوهای دم‌دستی ضدانقلاب، به نفع فتنه گرانی که در ســـال‌های ۱۳۸۸ و ۱۴۰۱، آشـــوب برپا کردند علیه جمهوریت و اسلامیت شوریدند، جنایت کردند و به کشور آســـیب زدند، موضع‌گیری کرده‌اند. بنابراین پاداش مواضع زشت خود را باید از دشمنان ملت ایران بگیرند و مدیریت حتی در سطوح پایین‌تر- چه رســـد به وزارت- در صلاحیت امثال وی نیســـت. امثال او در روزهایی که اشرار جنایتکار، شهید عجمیان و شهید علی‌وردی و... را شکنجه می‌کردند و به شهادت می‌رساندند، به جای ایستادن در کنار حافظان مظلوم امنیت، کنار پادوهای سیا و موساد ایستادند و از خود سلب صلاحیت مطلق کردند. بنابراین رای ندادن مجلس به این افراد، کمترین ادای دین به خون شهدای مظلوم فتنه‌هاست

ثانیاً موفقیت دولت پزشـــکیان که مطلوب رهبری است به این نیست کـــه افراد ناصالح و فاقد کارآمدی به عنوان وزیر تایید شـــوند و بعداً وبال گـــردن رئیس‌جمهور و دولت باشـــند. بلکه بهتریـــن حمایت، جدا کردن ســـره از ناســـره و تایید افراد ذی‌صلاح سیاسی و تخصصی و رد افراد فاقد این صلاحیت‌هاســـت. به همین علت هم رهبر انقلاب دوازده ویژگی مهم را در دیدار نمایندگان برشـــمرده و از مجلس خواستند که این شرایط را در نمایندگان احراز کنند.

ثالثاً وفاق به معنای لوث کردن مســـئولیت‌ها یا ماستمالی کردن آن و شـــلختگی و دور زدن قانون نیست. مسئولیت وزارت، امانت بزرگی است که باید به اهل آن سپرده شود و احراز صلاحیت و اهلیت قانونی، فراتر از شعار این دولت و آن دولت و همه زمانی و همه مکانی است. یعنی این‌گونه نیست که اگر دولتی شعار عدالت یا اعتدال یا اصلاحات و... داد، باید ترازهای قانونی را در وزیران پیشـــنهادی بررســـی کرد اما اگر شعار وفاق داد، تمام مســـئولیت‌های قانونی را در این‌باره تعطیل کرد! وفاق مطلقاً به این معنا نیســـت که اگر کسانی در قول یا فعل به جمهوری اسلامی پشت کردند و پایوران جریان ضدانقلاب شدند، در صورت نامزدی به وزارت، با صرف یک برچسب و شعار به اسم وفاق، تایید شوند و در دل خود، تاییدکنندگان را به خاطر ساده‌دلی و خوش‌خیالی به استهزا بگیرند.

ثالثاً در حالی که برخی اعضای شورای موسوم به شورای راهبری کابینه می‌گویند بیش از ۶۰- ۷۰درصد کابینه پیشنهاد آنها هستند و چند نفر از اعضای همین شورا مجرمان و محکومان امنیتی سابقه‌دار بوده‌اند، چگونه می‌توان نام دستپخت این مجرمان امنیتی را وفاق ملی گذاشت.

حمله به نمایندگان منتقد به شیوه اوباش اجاره‌ای!

محکـــوم پرونده فروش اطلاعـــات به بیگانگان می‌گویـــد نمایندگان ۳درصدی ادای مدرس و مصدق را در مجلس درمی‌آورند.

روزنامه زنجیره‌ای اعتماد به قلم این محکوم امنیتی می‌نویسد: «قطع خیلی‌ها علاقه دارند که بدانند مجلس، با کابینه پیشـــنهادی پزشـــکیان چگونـــه برخورد خواهد کرد؟ آیا از در تقابـــل در خواهد آمد؟ این چنین توان و اجازه‌ای را دارد؟ آیا اصولا چنین رویکردی دارد؟ آیا تحلیل کردن این مورد ممکن اســـت؟ به‌ویژه برای من که تاکنون سخنان اظهار شده از روز آغاز رای اعتماد را، جز منتخبی از سخنان پزشکیان نشنیده و پیگیر نبودم. به نظرم رفتار مجلس بیش از اینکه تابع سخنان این ۵ روز نمایندگان ۳درصدی باشد تابع تحلیل کلان این پدیده است.

بدون تردید هیچ‌گاه سرنوشـــت کشـــور را به دســـت بخش اندکی از نمایندگان تندرو نمی‌دهند. در سیاســـت‌های کلان چنان جایگاهی برای نهادها تعریف نشده است که بخواهند مغایر این سیاست‌ها تصمیم بگیرند. ازجمله مجلس نهم کاملا اصولگرا برجام را تصویب کرد و بلافاصله تاییدیه شـــورای نگهبان هم به آن اضافه شد. اخیرا دیدم که روحانی اعتقادی به ضرورت تصویب برجام در مجلس نداشـــته ولی مقام رهبری تاکید کرده که مجلس باید در این مورد نظر بدهد و کاملا هم درســـت بود و تصویب کرد. اکنون هم همین ماجرا است.

این انتخابات نشانه‌ای از رویکرد جدید و مبارک برای خروج از وضعیت سیاســـی و بهبود وضع جامعه و کشـــور است و اتفاقا برای خلاص‌شدن از دســـت تندروهای بدون مسئولیت اســـت. بنابراین تندروها مانعی در این مســـیر نخواهند بود. حمایت آقای دکتر مرندی از دکتر ظفرقندی معنای روشـــنی دارد. چگونه ممکن است که سرنوشت کشور و این فرآیند جدید را در این مرحله به دســـت این جماعت بدهند؟ جماعتی که حتی درک حداقلی از جایگاه خود ندارند.

اعتمـــاد می‌افزاید: «مجلس آن روزی دچار تعطیلی واقعی و نه صوری می‌شود که نماینده آن با ۳درصد واجدان حق رای، روی این صندلی تاریخی و پرمسئولیت بنشیند. البته به قول مرحوم مظفرالدین‌شاه همه‌چیزمان به همه‌چیزمان می‌خورد. وقتی دکترای رانتی و صوری بخواهد استاد دانشگاه شود، چرا با ۳درصد رای مردم ادای نمایندگی در کسوت مرحومان مدرس و مصدق را نتوان درآورد؟

رفتار و گفتار تعداد اندکی از نمایندگان پایداری‌چی را نباید به حساب اکثریت گذاشت. رفتارهای نادرست و تخریبی آنان که ناشی از بی‌تجربگی سیاسی اســـت، موجب فاصله‌گیری بیشتر نمایندگان از آنان خواهد شد... بالاخره یکی از دلایل دیگری که در تحلیل رفتار مجلس مهم است و حتما به آنان گوشزد خواهد شد مسئله وضعیت منطقه‌ای ایران است. ایران باید نشـــان بدهد که پس از این انتخابات به حدی از انســـجام و اتحاد داخلی رسیده که برخلاف قب